

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

4 juli 2000

VERZOEKSCHRIFT

**betreffende een verzoek tot wijziging van de wet van 13 juli 1987
betreffende het kijk- en luistergeld**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
uitgebracht door de heren Stefaan Platteau en Frans De Cock**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Marc van den Abeelen.

Vaste leden :

de heren Joachim Coens, mevrouw Wivina Demeester-Demeyer, de heren Johan De Roo, John Taylor ;

de heren Frans De Cock, André Denys, Stefaan Platteau, Marc van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Herman De Reuse, Roland Van Goethem ;

de heren Gilbert Bossuyt, Lucien Suykens ;

de heer Ludo Sannen ;

de heer Chris Vandenbroeke.

Plaatsvervangers :

de heer Gerald Kindermans, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Eric Van Rompuy, Johan Weyts ;

de heren Freddy Feytons, Marino Keulen, Jul Van Aperen, Francis Vermeiren ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Jean Geraerts, Christian Verougstraete ;

de heren Guy Swennen, Robert Voorhamme ;

de heer Jos Geysels ;

de heer André-Emiel Bogaert.

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door de indiener, de heer Raf De Witte	4
II. Opmerkingen van de leden en van de kabinetsmedewerker	4
III. Conclusie	5

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak op 29 juni 2000 het verzoekschrift van de heer Raf De Witte betreffende een verzoek tot wijziging van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld.

Dit verzoekschrift was op 5 april 2000 ingediend. Overeenkomstig art. 87, 1 van het Reglement werd het overgezonden aan de voorzitter van de commissie bevoegd voor de verzoekschriften, de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken. Na de ontvankelijkheid, de bevoegdheid en de gegrondheid van het verzoekschrift onderzocht te hebben, besliste deze commissie op haar vergadering van 17 mei 2000 om het verzoekschrift te laten behandelen in de inhoudelijk bevoegde commissie, de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting (Regl. art. 88, 1 en 88, 2).

De bespreking werd bijgewoond door de heer Bernard Hubeau, Vlaams ombudsman. De Vlaams minister van Financiën, de heer Patrick Dewael, werd vertegenwoordigd door de heren Alfons Boon, kabinetschef, en Joy Donné, kabinetsmedewerker.

1. Toelichting door de heer Raf De Witte, indiener van het verzoekschrift

De heer Raf De Witte schetst kort de feiten die de aanleiding waren voor het indienen van het verzoekschrift.

In augustus 1999 wenste de heer De Witte niet langer een televisietoestel en gaf hij zijn toestel, dat eigendom was van zijn ouders, terug aan hen. Hij zegde de kabeldistributie op bij Electrabel en bracht de dienst kijk- en luistergeld van zijn beslissing op de hoogte.

De dienst kijk- en luistergeld meldde echter dat de heer De Witte alsnog kijk- en luistergeld diende te betalen voor de periode van augustus 1999 tot 31 maart 2000. De heer De Witte vroeg aan de dienst kijk- en luistergeld op welke wettelijke basis deze beslissing berustte, waarop de dienst kijk- en luistergeld hem de toepasselijke wetgeving opstuurde.

Hieruit bleek dat er twee aanslagperiodes bestaan voor het kijk- en luistergeld. De ene aanslagperiode begint op 1 april, de andere op 1 oktober. De aanslagperiode waaronder een belastingplichtige valt, wordt bepaald door de eerste letter van de

achternaam : belastingplichtigen wier naam begint met de letter A – J, vallen in de eerste aanslagperiode, belastingplichtigen wier naam begint met de letter K – Z, vallen in de tweede aanslagperiode. De betaling dient te geschieden ten laatste twee maanden na het begin van de aanslagperiode. Volgens de wet moet de opzegging uiterlijk op de jaarlijkse betaaldatum gebeuren (Jaarverslag 1999 van de Vlaamse ombudsdienst. *Parl. St.*, VI. Parl., 1999-2000, nr. 41/1, p. 73).

De heer De Witte was het hiermee niet eens en lichtte de Vlaamse ombudsman in. Deze nam contact op met de dienst kijk- en luistergeld, waarop de invordering van de factuur werd geschorst. Op 10 maart bracht de ombudsman de verzoeker ervan op de hoogte dat de wetgeving deze regeling voorschrijft en dat hij daaraan niets kon veranderen. Om een bezoek van de gerechtsdeurwaarder te vermijden, besloot de heer De Witte de factuur dan toch te betalen, ook al betekende dit dat hij moest betalen voor een periode van zeven maanden waarin hij niet over een televisietoestel beschikte. Omdat hij deze regelgeving echter totaal onaanvaardbaar vond, besloot hij een verzoekschrift in te dienen met de vraag de wetgeving op het kijk- en luistergeld te herzien.

De onrechtvaardigheid van deze situatie blijkt volgens de indiener uit een vergelijking van het kijk- en luistergeld met de wegentaks. Wie zijn auto verkoopt, krijgt de betaalde wegentaks vanaf de verkoopdatum terugbetaald. De verzekering wordt overigens ook terugbetaald. De heer De Witte begrijpt niet waarom dat met het kijk- en luistergeld niet kan. Ook al heeft hij zijn televisietoestel na zijn verhuizing teruggegeven aan zijn ouders, toch heeft hij nog zeven maanden kijk- en luistergeld moeten betalen.

De heer De Witte vraagt zich hierbij af hoeveel mensen eigenlijk weten dat ze kijk- en luistergeld moeten betalen tot op de vervaldag. Bovendien zullen oudere mensen die bij hun kinderen intrekken of naar een bejaardentehuis gaan, zich nooit enige moeite getroosten om daartegen in te gaan. Hij vindt het onrechtvaardig dat hij moet blijven betalen, ook al kan hij bewijzen dat hij het toestel niet meer in zijn bezit heeft.

2. Opmerkingen van de leden en van de kabinetsmedewerker

– De heer *Alfons Boon* merkt op dat de wet op het kijk- en luistergeld een federale wet is. De drie ge-

meenschappen moeten het met elkaar eens raken vooraleer deze gewijzigd kan worden, waarna het federale parlement zich nog moet uitspreken over de wijzigingen. Zo lang dat niet gebeurt, moet de bestaande wet worden toegepast en die bepaalt dat het kijk- en luistergeld voor een heel jaar betaald moet worden.

De drie gemeenschappen zijn het er wel al over eens dat het kijk- en luistergeld voortaan gehalveerd zal worden als het toestel in de eerste helft van het jaar verkocht wordt. De Vlaamse regering is vast van plan om voort te onderhandelen. Het lijkt de heer Boon immers billijk om een systeem uit te werken dat vergelijkbaar is met de wegentaks.

– De heer *Gilbert Bossuyt* heeft alle begrip voor het standpunt van de indiener, maar wijst op twee knelpunten : het probleem van de bewijslast en het alternatief voor de gedeelde inkomsten indien men deze belasting zou afschaffen.

Wanneer een wagen uit gebruik wordt genomen, wordt een contract opgemaakt. Bij het wegschenken of verkopen van een televisie is dat niet het geval en bijgevolg kan die verkoop moeilijker bewezen worden. Aanvankelijk was het verschuldigde bedrag niet zo hoog en stond het in feite niet in verhouding met de kosten en de moeite die het van de administratie zou vergen om te berekenen welk deel van het bedrag nog niet gebruikt was. De heer Bossuyt geeft toe dat zijn argument aan kracht heeft verloren nadat het kijk- en luistergeld is gestegen. Ten slotte mag men niet vergeten dat het kijk- en luistergeld als een jaarbelasting wordt beschouwd en niet als een gebruikersbelasting.

Indien het kijk- en luistergeld wordt afgeschaft, dan moet de overheid in de Vlaamse Gemeenschap voor ongeveer 18 miljard frank nieuwe heffingen invoeren om het budgettaire evenwicht te bewaren. Daartegenover staat dat niets het voortbestaan van deze belasting nog rechtvaardigt. Door de technologische evolutie is het immers al mogelijk via een pc radio- en televisiezenders te ontvangen.

Toch is er volgens de heer Bossuyt hoop. De fundamentele discussie over de afschaffing is gestart. Er rijst evenwel onmiddellijk een politiek probleem omdat de drie gemeenschappen akkoord moeten gaan en niet alle gemeenschappen zijn even welstellend als de Vlaamse. Vroeger bestond de angst dat een bepaalde gemeenschap zou weigeren, maar de spreker merkt op dat er volgens de heer Boon een akkoord bestaat om dit onderwerp te bespreken.

– De heer *De Witte* vindt de opmerking van de heer Bossuyt over de bewijslast geen argument. Wie zijn televisietoestel verkoopt, hoeft dit immers niet te bewijzen ; hij moet enkel het kijk- en luistergeld betalen tot de vervaldag. Voorts zal de berekening even moeilijk zijn als bij de wegenbelasting. Door het gebruik van een computerprogramma kan dat automatisch berekend worden. De heer Bossuyt geeft toe dat dit een zwak argument is, maar probeert enkel de huidige situatie te verklaren. De heer *Stefaan Platteau* voegt daaraan toe dat hij kan aannemen dat de consument problemen heeft, maar kan zich toch vinden in de argumentatie van de heer Bossuyt, althans in de huidige situatie en wetende dat er andere en betere oplossingen zullen komen.

Volgens *de voorzitter* wijst de heer De Witte terecht op het probleem van de bewijslast. Als men een wagen van de hand doet, heeft men altijd een bewijs van de verzekeringsmaatschappij of van de garagist.

3. Conclusie

Vanuit diverse hoeken wordt aangedrongen op een aanpassing van de wet op het kijk- en luistergeld. Dit blijkt niet alleen uit dit verzoekschrift, maar ook uit het Jaarverslag 1999 van de Vlaamse ombudsdienst (*Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000 nr. 41/1*) en uit het voorstel van resolutie van de heer Stefaan Platteau c.s. dat uit de bespreking van het jaarverslag resulteerde (*Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000 nr. 37*). Een ander parlementair initiatief terzake is het voorstel van resolutie van mevrouw Marijke Dillen betreffende de noodzakelijke wijziging van de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld (*Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000 nr. 314/1*). Eerder werd ook al een verzoekschrift betreffende het kijk- en luistergeld voor kampeerders behandeld (*Parl. St. Vl. Parl. 1999-2000 nr. 270/1*).

Voorlopig kan de wet van 13 juli 1987 betreffende het kijk- en luistergeld echter niet worden gewijzigd. Het betreft hier immers een federale wet, die door de Vlaamse overheid niet eigenmachtig kan worden gewijzigd. Er vindt wel overleg plaats tussen de drie gemeenschappen. De gesprekken hierover verlopen gunstig.

Na het zomerreces zal de Vlaamse regering een initiatief nemen waaruit de aanpassing of afschaffing van de wet op het kijk- en luistergeld zou moeten volgen. Dit moet echter gebeuren in overleg met

de andere gemeenschappen en met de federale overheid.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Frans DE COCK
Stefaan PLATTEAU

Marc VAN DEN ABBELEN
